

Húsvét nálunk

Tavas van, megújul a természet. Legszebb tavaszi ünnepünk, a húsvét. Húsvétnek nálunk is régi szokásai vannak. Nagyszombaton a háziasszonyok már kora reggeltől sűrögnek-forognak, kalácsot, tésztát sütnek, kisütik a bárányt, megfőzik a sonkát. A lányok tojást festenek.

Szép momentum a húsvétnek a nagyszombat esti feltámadási körmenet. A templom népe énekelve, gyertyával a kezében, templomi zászlókkal vonul, megállva a keresztfáknál (elől a férfiak a zászlókkal, utána a pap a ministránsokkal, majd a kántor, egyházkórus és végül az asszonyok-lányok). Húsvét vasárnap délelőtt van a határkerülés. Reggel nyolc órára gyülekeznek az emberek a templom kapujába. Itt a pap megáldja a határkerülő népet, akik zászlókkal és csengettyűkkel járnak össze a határ keresztfáit, hogy a feltámadt Krisztus megvédje a vetéseket mindenféle természeti csapástól. Húsvéthétfő a locsolás napja.

Megkérdeztem néhány „kisleányt”, hogy milyen verset mondtak a kislányoknak:

Gothárd Levi:

„Piros tojás, fehér nyuszi,
minden lánynak jár egy puszi!”

Hatos Huni:

„Biciklivel jöttem
A nagykarban elestem
S a hosszú verset elfelejtettem!”

Más humoros versikét is tudnak a legénykék, mint pl.:

„Én vagyok a török,
Locsolni jövök,
Ha nem adnak piros tojást
Mindent összetörök.”

vagy

„Ajtó mellett állok
Piros tojást várok.
Ha nem adnak piros tojást
Elviszem a legszebb leányt.”

Nagy várososon még ilyen aktualizált versek is előfordulnak, mint:

„Kicsi leány ne nézz hátra,
Én öntözlek nem a Vátra!”

Elekes Bandika a nagymamájától tanulta a következő versikét:

„Locsolni jöttem illatos vízzel,
Hirdetni örömhírt tiszta, boldog
szívvel
Krisztus nem halt meg, él a sír
felett
Kívánok mindenkinek boldog ün-
nepeket!”

Lőrincz Laci biztosan nem esett el a kanyarban, mert jól tudja a versét:

„Felsütött a húsvét fényes napsugára
Minden keresztények háza abla-
kára
Feltámadt Krisztus, nem maradt
a sírba
A neki készített hideg koporsóba.
Húsvét másodnapján az jutott
eszembe,
Illatos rózsavizet vettem a kezembe.
Elindultam véle piros tojást szedni
Hogyha adtok lányok, meg foglak
öntözni.”

Befejezőképpen én is kívánok mindenkinek szép tavaszi napokat, sok virágot a lányoknak.

Lőrincz András

„...Tavaszodván, ha sóhajt a rét”

...a gazda, a földművelő mind gyakrabban nézeget a szántóföldek felé. Az idén ugyancsak ránk nehezedett ez a tavaszvárás, de a húsvétnapi szép idő ígérete, amit időtlen idők óta tud az emberiség: új tavasz, új reményt fakaszt. Ilyenkor imát mondunk fűért, fáért és örül a szántó-vető, ha földbe kerül a mag. A gazdálkodó, aki tavasztól őszig őriz szemmel vigyázza a termést tudja, hogy a föld nem kíván csiszolt társasági modort, csak néma szeretetet és hűséges odaadást, amit aztán hálásan visszafizet. Ő érzi azt igazából, amit a költő oly szépen fogalmaz meg:

„Most hát vetünk itt, figyelj jól ide!
Híme van ennek, mit be kell tartanod,
Ha elhibáztad, nincs oly szent ige,
Mivel hibádat helyre hozhatod...”

Vállán átkötte zsákban búza volt,
Belemarkolt és rám nézett: „Elébb —
Mondta s mutatta — mielőtt kiszórnád
Vidd a szívedhez mentől közelebb...”

Markod a szemet úgy eressze szét,
Mintha... mintha — kereste a szót —
Mintha szíved vérét hintonéd...”

Ezért nézünk különös tisztelettel és megbecsüléssel a földművesekre, akiknek csak vasár- és ünnepnapokon van idejük, hogy kézbe vegyenek egy-egy könyvet, templomba menjenek megerősíteni hitüket, erőt gyűjteni a további munkához.

Sz.K.

Nótárius és hámistrang, avagy felér-e egy kontyolás a kaszaveréssel?...

Líceumunk diaksága nagy erőbedobással készült ez év márciusában is a Gábor Áron tiszteletére tartott ünnepi hét rendezvényeire, melyek közül legemlékezetesebb a „Mindennapi hagyományaink” című néprajzi vetélkedő volt. Hasonló jellegű versenyre az elmúlt tanévben is sor került, de az idei erőpróba érdekes, változatos és igényes feladataival igencsak kihívást jelentett mind a versenyző csoportok, mind pedig a szurkoló osztálytársak, tanárok számára.

A hagyományt folytató versenyünk kétfordulós vetélkedő volt. Minden osztály először egy gazdagon dokumentált szakdolgozatot adott le, mely a Homoród-mente valamelyik helységének mindennapi hagyományairól (építkezési, étkezési, ruházkodási, élelemtartósítási stb.) volt.

Dokumentálódás közben a csoportok régi használati tárgyakat gyűjtöttek, osztályonként három darabot, s ezekből a régi eszközökből csodálatos hangulatú minikiállítás került össze.

A verseny második fordulóján osztályonként 5-5 tanuló csoportok vetélkedtek, a feladott kérdésekre szóbeli és írásbeli válaszokat adva. A legfontosabb kérdéscsoport a székelység történetére vonatkozott. Szép válaszokat hallottunk arról, hogy kik a székelyek, mi jellemzi ősi kultúrájukat, írásukat, építészetüket, települési szervezeteiket. A „Székely életek” témakörben a székelység legjelesebb személyiségeinek (Körösi Csoma Sándor, Gábor Áron, Benedek Elek, Orbán Balázs, Nagy Imre, Tamási Áron) munkásságáról számoltak be a versenyzők.

Ezután jellegzetes falusi szerszámok, használati tárgyak megnevezése, szokatlan szavak értelmezése, a népi időjósítások felismerése volt a feladat. Szórakoztató, logikai fejtörők után egy rövásírásos rövid szöveget kellett átírniuk a versenyzőknek latin ábécére, s végül a háromórás verseny fénypontjaként minden csoport egy gyakorlati feladatot végzett el: egy fűcsoport palacsintát sütött, miközben főtt a puliszka, készült a konty, felvetették a fonalat, megverték a kaszát, kalapácsnyelet, gereblyefogat faragtak, hasítékba oltottak, vaját köpültek, a guzsról orsóval fontak a versenyzők. A hangulat igen felforrósodott, s mindenki nagy izgalommal leste az eredményhirdető számítógépet.

A nyertes osztályoknak (X.C, X.B, XI.B) gratulálunk, s minden csoportnak külön is, hisz éreztük, alaposan felkészültek, s szívvel-lélekkel az élre akartak törni.

Mi pedig, akik végigkövettük ezt a nemes vetélkedőt, jó érzéssel állapítottuk meg most újra, hogy tanulóink legjava úgy akarja önmagát megmutatni, hogy közösségünk hagyományait be tudja építeni személyes és generációs értékrendszerébe.

Bogdán Ida

Tompa László

Tavaszi ének

*Egy-egy nap ugyan még télutói, friss —
De azért bizony már itt van április.*

*Ez a változékony, kedves, víg betyár,
Aki szerte rügyet, s reményt kelte jár.*

*De jó is, hogy itt van s könnyít könnyedén
A tél számos terhén, gondok nehezén.*

*Jár-ke, s amit fényben ki-ki tőle kap:
Annyival mindenki több lesz, gazdagabb.*

*Tavasszal hát ne is mondja senki se,
Aki két eget lát, hogy nincs semmije.*

*S azt se mondja senki, meghalt az öröm,
Mikor nap csillámlik víztükrös fűvön.*

*Bodor selyemfelhők úsznak magasan,
Szirtről ér bukk le fehér-habosan —*

*Illat, ének, álom lebeg ég felé —
S mindez a miénk mind, minden emberé.*

*Enyém is, ki pedig sokszor hiszem azt,
Hogy már semmim sincs — az öröm is riaszt.*

*De most, látva rám is nap süt kedvesen:
Minden kicsi jelben a tavaszt lesem.*

*S úgy is élednék, mint itt, a friss csodák
között vízrehajló, szagos barkaág.*

Filharmóniai hírek

1. Együttesünk túlnyomóan román nyelvű műveket tanul román anyanyelvű közönség előtt való bemutatkozás céljából. Ez a turné valószínű Suceava környékén lesz, hétnapos körút május folyamán. Nyári tábortervünk még nem alakult ki.

2. Győri barátaink értékes meghívót küldtek az Alapítványnak: július 19-31 között ingyenes tábor ajánlanak (Anyanyelv-fejlesztő nemzetközi tábor), melyen három líceumos diák és egy magyarországos tanár vehet részt.

3. A tavalyi budapesti német és angol nyelvtanfolyamokat idén is megpályázta 12 filharmonista. Az eredmény május végéig megérkezik.

4. A „Filharmónia Napokra” pünkösöd után kerül sor.

Már egy éve...

Milyen rohamosan telik az idő!
Szinte úgy tűnik, mintha nem is olyan régen lett volna az a nap, amikor elindult a 17 tagú csapat Déltirolba, Olaszországba szakadt német nyelvterületre.

És bizony már kerek egy éve, múlt húsvét vasárnapján, hogy elindultunk e hosszú útra (milyen sok minden is történt azóta!).

Azt a sok élményt amiben részesültünk, azt a sok szépet, amit láttunk elfelejteni nem tudjuk, hiába múlt el oly sok idő.

Élesen villannak fel előttem vendégfogadóink arcai: Luis bácsi szeretetet sugárzó arca, Marcus tanár úr komoly tekintete, Kaj bácsi alacsony termete. A két kisfaluban, Schlandersben és Latschban három napot töltöttünk.

Hogyan lehetne megfélekedezni a hóval borított hegyóriásokról, amelyek között haladtunk Olaszország felé, a falucska tisztaságáról, a táj istenadta szépségéről, az almagyárról, a Mária nevet viselő ferdetornyú templomról és a Szent Márton hegyről?

Sok-sok élménnyel, tapasztalattal és tennivágyással tértünk haza. Mindig mosolygó arccal gondolok vissza e két falucsákra és arra a pár napra, amitől már egyre távolabb vagyok, de emléke örökké élni fog.

Ha, mint a mesében élém állna egy jóságos tündér és azt mondaná, hogy három kívánságomat teljesíti, minden gondolkodás nélkül a három kívánság közül az egyik az volna, hogy: olyan legyen Szentegyháza, mint Schlanders nevű falucska!

Szöcs Enikő

Boglári levél a szentegyházi olvasókhöz

Mária országa széthasadozott. A köztudott tények ellenére is, van, lehet egy, nyelvben, kultúrában, a mosolyban, a homlokredőkben létező, álmunkban kísértő haza. Határai a napkeleti puszták, a kanadai erdők, ausztrál sivatagok.

Mert minden földrajzi és geopolitikai realitáson túl, arra az elemi tapasztalatra épül ez a haza, amely meglehet akaratlanul össejjeinkben eleve elrendeltetett, küldetésük van.

A legegyelembesebb: megmaradni mindenkor, ha kell, a XXI. század eszkimóiként. Ennyit a küldetésről.

Ma — és meddig még — a „hidépítő” szerep lenne bár fontosabb, mégis — mégis „kompországrol” beszélünk.

A Balaton mellől, a szelíd vulkánok vidékéről, és a tó káprázatába feledkező társak közül írom e sorokat Kedves Szentegyháziak, iskolás gyermekeink látogatása helyettesíti a postát. Mert a tamási áronok földjére látogatván — vélhetően — felismerik Ábel arcát a víztükörben, s a vizet a tükröző égen. (A mindenkori káinokról ez alkalommal megfeledkezhetünk.)

Illendő megmondani: mi célja ezen írásnak?

Javaslat arról, hogy a kiutazó apró juliánusok — hírt hozván rólatok — célszerű, hasznos üzenettel térjenek meg. Mivel, miként segíthetjük egymást? Mivel a tér közöttünk meglehetősen nagy, jó lenne tudni: mit kell tennünk egymás hasznára, ami megtehető; mi legyen az, ami tovább építhető? Nem vitatva mindazt, amire támaszkodhatunk és belátva a mai idők akadályainak tényét.

Tudtommal van lapotok, itt is kiadnak kettőt. Az újságok rendszeresen hírt adhatnak ott és itt. Ki legyen ennek a felelőse, akit megkereshetünk?

Bízva abban, hogy a közeledés és közlekedés akadályain átküzdhetjük magunkat; milyen üzleti kap-

csolatok építhetők ki? — erről is szóljatok. Meggyőződésem ugyanis, hogy az Alpoktól az Urálig tartó szegénységben, a nemes szándékú segélyakciók helyett — a „segítsünk magunkon, Isten megsegít” — elvét kellene követni. De áll ez a könyvtár fejlesztésére, az iskolára, a kulturális értékek cseréjére is.

A gyors siker káprázata után, amelyet ünneplős hangulatban reméltünk — józanabb idők jönnek: miként a magot elvető ember sem remélheti, hogy a földön cipó terem, úgy nekünk is, kötelességünk ez a józanság.

Megítélésem szerint, a levélváltások, a kölcsönös látogatások körvonalazhatják a célokat és az eszközöket, a rendszerességtől pedig remélhetjük a sikerességet.

Kivételes időkben megtapasztalhattuk a jó és a rossz természetes megnyilvánulásait. Én magam, nem kívánom azt, hogy rendkívüli élethelyzetbe kerüljünk. Jobban vonzódok a májusi esőkhöz, mint a jegenyét kidöntő szélviharhoz. Tudom azt is, a saját gondja kinek-kinek a legnagyobb. (Ezt nem lehet sztoisztani.)

Ezért reménykedem abban, hogy szürke időkkel élhetünk meg: végezhetjük dolgunkat, erőnk szerint. Ha ennek része lehet az egymás hasznára levés, jól cselekedtünk.

Kérdések tódnak: hogyan szervezhető meg az idegenforgalom ott és itt, a kémiai szerek nélküli kiszagadás, hogyan működik egy alaptárvány, a kulturális cserék miből fizethetők? A számítógépek elterjesztését ott mivel segíthetjük? Hogyan juthatnak gépekhez, ha mi a képzésben résztvállalunk? A világnyelvek tanításához mi hiányzik ott? A turista-utak helyett vagy mellett szervezhetünk-e népfőiskolászertű táboroztatásokat?

Milyen művészetet kívántok itt bemutatni, miként árusíthatók nálunk az ottani kézművesek termékei? Hogyan juthat át az törvényesen? Mi legyen az elszámolás módja?

A földrajzi távolság miatt a látogatások igen költségesek, ezért a tárgyi értékek cseréjekor valamiféle egyesületi, alaptárványi pénztárba fizethetjük-e az eladott árak hasznát?

A papír türelmes, de nem az olvasó.

Itt az iskolákban, a Városvéd Egyesületnél, a Jótékonyági Egyesületnél, a könyvtárnál és a hivatalban a cselekvő jószándék, akarat fellelhető. Ennek jeleit eddig is tapasztalhattátok. Miként adhatunk mindennek nagyobb távlatokat?

Erről kellene szót váltani, ha minden hónapban, esztendőben valami történhet, e levél megírásának értelme volt.

A közeledő húsvétot lélekben együtt megünnepelve tiszteltet Mindenkit

Vásárhelyi Tibor

Balatonbogláron, 1993. március 29-én

Nagy sztárok — kis csillagok

Az idén is a tanítónénik megrendezték a „MINI PLAY BACK SHOW”-t. A tavaly nagy visszhangja volt ennek a műsornak. Ebben az évben sokkal több gyermek jelentkezett. 44 számot adtak elő és a sztárokkal együtt 111 gyermek lépett színpadra énekes, táncos vagy zenész bőrben.

A zsüri tagjai a következők voltak: Benedek Klára igazgatónő, Mihály Ernő — zenész, Kelemen Albert — líceumos tanuló, Herczeg Mihály és Benedek Mónika hatodikos tanuló.

A népes közönség mosollyal és sok tapssal viszonzta a kis sztárok próbálkozásait. Olyan sztárok és együttesek léptek színpadra mint: Fenyő Miki, Dr. Alban, Genesis, Pa-Dö-Dö, Szűcs Judit, Dolly Roll, Pancsoló kislányok, Kőncz Zsuzsa, Homonyik Sándor kisebb másaik és olyan szöke lady-k, mint Metal lady, Samanta Fox, Csepregi Éva, Zoltán Erika, Madonna és még sokan mások a lány zenétől egészen a rockig.

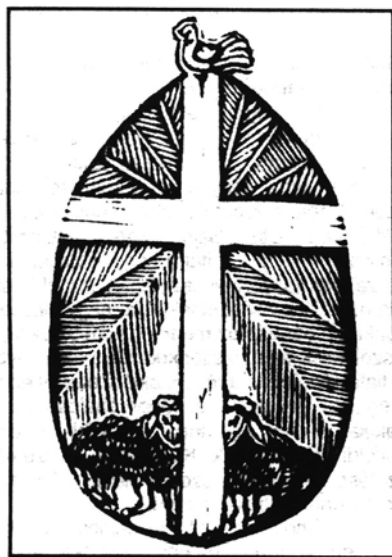
Külön megköszönöm minden szereplő gyermek nevében Telegdi Gyuszi bácsinak, hogy olyan kedves volt, hogy videószalagra vette ezt a műsort. Nagy örömmel néztük végig ezt az iskolában és pisolyogtunk a saját magunk és társaink „művészi” fellépéséin.

Anyagi támogatást András József plébános és Spita Victor igazgató úr és az iskola jóvoltából kaptunk; köszönjük nekik.

A plakátot az osztálytársam apukája, Mihály Gábor tervezte.

Én nagyon örülök, hogy a közönség díját két osztálytársam nyerte Romina Power és Albano utánpótlásával. Felváltotta a közönség, mikor ez a páros a színpadra lépett és elkezdte a „Felicitát”.

Burus Tünde
II.B osztály

Felfrissültünk

Április elsején kedves vendégeket fogadtak a Tamási Áron Általános Iskola.

Balatonboglári testvéreink látogattak el hozzánk, hogy közlőről is megismerhessenek bennünket.

Már régi kapcsolat fűzi össze a két iskolát, ami az ősszel kért címmel felfrissült. Az ósz óta ugyanis negyedik gyermekek váltanak egymás közt leveleket. A levélbeni bemutatkozás, ismerkedés után következett a közvetlen közeli találkozás. Öröm volt nézni hogyan találnak egymásra, ismerik föl egymást a levelezőtársak. Az addigi szorongás pillanatok alatt feloldódott és már indultak volna haza itteni barátaihoz. De a kirándulás vezetőjének, Eiter Sándorné tanítónőnek és a kísérő Kovács Eleknének, a boglári iskola igazgatóhelyettesének volt még egy pár közölnivalója. A többi gyermek meg szülő izgatottan várta, őket ki fogadja majd, kik lesznek új ismerőseik, barátai.

Az aznap ismerkedést pénteken, április 2-án iskolalátogatás követte, majd délután egy közös műsor a Vasúzem étkezdéjében, amit a közös vacsora zárt be.

Szombaton és vasárnap tájainkkal ismerkedtek. A szombati Korond-Parajd-Szováta útvonal megtekintése után vasárnap a Békási-szorost csodálták meg és a Gyilkos tavat, amit sajnos még jég és hó borított. Hétfőn déli egy órakor búcsúztunk el kedves vendégeinktől, akiket mindnyájan szívünkbe zártunk.

A júniusi meghívásukra igennel válaszoltunk, mert mi is, akár csak ők szeretnők, ha ez a kapcsolat tartós és szép maradna.

Reméljük, hogy jól érezték magukat itt nálunk, és még máskor is visszavárujuk!

Kiss Ildikó

— Hallottad? Fogynak a munkanélküliek Magyarországon!!

— Hihetetlen...

— Pedig igaz. Naponta több mint két kilót!

Süt a nap. Tavasz van. Egy csiga sétál a vasúti sínen és boldogan énekel:

„Jaj, de szép az élet, tam-da-ramm,

Házam van míg élek, tam-da-ramm,

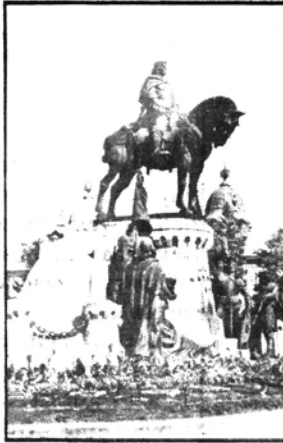
Da-dam-Da-dam...Da-dam-Da-dam...Da-dam-Da-dam...

Képzőművészeti kislexikon

Fadrusz János (1858 Pozsony — 1903 Budapest), szobrász, a magyar emlékmű-szobrászat kiemelkedő alakja. Lakatosinas volt, majd ösztöndíjjal Bécsben tanult. Fő műve a kolozsvári Mátyás király-szobor (1895-1902), mely — korának neobarokk pártosát elkerülve — a főalak (Mátyás) összefogott mintázásával erőt és monumentalitást fejez ki. Kevésbé ismeretes a Mátyás-szobor mögötti Szent-Mihály templom egyik oldalfalkéjében elhelyezett életnagyságú márvány Krisztus-feszület, valamint a zilahi főtér ékesége, a gyönyörű kétalakos Wesselényi bronzszobor, melyek szintén Fadrusz mesteri alkotásai.

Bodó Levente

Ezután jöhet a bevezetés a lakásokba, majd a belső szerelés, ha az illető ki tudja fizetni. Nagylétszámú szakember-gárdával dolgozunk és nagyon remélem, hogy az ős folyamán már sokaknál éghet a gáz. Annyi munkát vállaltunk, amit tisztességgel el is tudunk végezni.

Lejegyezte: Sz.K.

Szaporodnak...

...a városban a gyűlések, megbeszélések. Újabban minden vasárnap összejönnek az emberek fontos ügyeket tárgyalni meg. Egy ilyen ügy volt nemrégiben a gázszelvény.

Csorba mérnököt kértük meg mondaná el röviden, hogyan képzeltek el a város felső részén a gázvezetést.

Csorba mérnök: — A tavaly ahogy megjötték a jóváhagyások, udvarhelyi gázvezetők elkészítették Szentegyháza város egyik részére — a főúttól felfel — a gázvezetés tervét. Akkor az volt az egyezés, hogy a külső szerelést is mi végezzük el. Közben egy másik csoport a város alsó részén hozzáfogott a szerelésekhez és így részünkről abbamaradt minden. A tél folyamán a felszegi részről egy jól szervezett csoport jött hozzánk, hogy lépünk be, vállaljuk el a szerelési munkákat.

Kijöttünk ide megbeszéléseket folytattunk az utcafelelősökkel, az alpolgármesterrel és a bányai szerelőcsoporttal. Megegyeztünk, hogy a Bartosok hidjától felfele a vezetéseket lerakjuk.

Fekete sarok

Gyalogjárók!

Azon körülmények között, amikor egyre növekszik a közúti forgalom, amikor az autók száma is sokasodik, elég egy téves lépés vagy egy figyelmen kívül hagyás — máris kész a súlyos következmény. Nagyon fontos tudni, hogy a gyalogosoknak megkülönböztetett szerepük van a közúti forgalomban. E forgalom törvénye pontos kötelezettségeket szab ki a gyalogosokra, amit be kell tartani. Függetlenül kortól, nemtől és foglalkozástól. Tehát a közlekedésben, amelyben mi is részt veszünk, a mi magatartásunktól is függ a saját életünk.

Biciklisták, szekeresek!

Figyelem a közúti közlekedésben! Egy elég fontos probléma a járművek felszerelése; ettől is függ minden biciklista és szekeres élete.

A felsoroltakat figyelembe véve a helyi rendőrség általános közúti ellenőrzést tartott április 13-án a Főúton, a Művelődési Ház előtti zónában. Rövid másfél óra alatt nyolc szekeres gazdát figyelmeztettek arra, hogy járműveikről hiányzik a macskaszem. Büntetés helyett egy sorozat fényvisszaverő jelzőt kaptak derék rendőreinktől, pottom 100 lejért üzleti áron. A gazdák bizony meglepődtek. Az akció folytatódik, amíg minden szekeres nem lesz felszerelve.

Csiki L. rendőrpárancsnok: „Kérem a lakosokat, hogy bizalommal forduljanak a rendőri szervekhez, ne terjesszenek rémhíreket vagy régi elavult ügyekkel ne hozakodjanak elő, amit bizonyítani nem lehet. (Pl. a márciusi újságban megjelent „hosszú haj” és „légiellenes” információk bizonyíthatatlanok, nevek és adatok hiányában).

Az iskolába a rendőrség szívesen fogad minden meghívást, osztályfőnöki órákon szívesen elbeszélgetünk a diákokkal, kérdéseikre pontosan és igazsághűen válaszolunk. Nem vagyunk rock-el-lenesek!”

Az őszi „Szentegyházi Miss” vetélkedő mintájára ezen a tavaszon is szervezni szeretne a rendőrség, karöltve a város vezetőségével, ifjúsági estet. A vetélkedő ezúttal táncverseny lenne. Következő lapszámunkban pontosan közöljük az időpontot és a helyszínt. Addig is: Gyakoroljatok!

városi rendőrség

Miért némák a szentegyházi telefonok?

— kérdeztük Kardos Zitától, a telefonközpont főnöknőjét!

— Végre lekötözhettünk az új központba, de a berendezés, a hálózat átszerelése sok időt vesz igénybe. Az udvarhelyi szerelők dolgoznak, a külső szereléssel kezdték, a belső hálózat bekötése most van folyamatban, nagyon időigényes munka. — Hogy mikorra lesz kész? erre határozott válasz nincs — nagyban befolyásolja a kedvezőtlen időjárás is, a sok eső miatt beázta a kábelek, nem tudnak velük dolgozni.

Késleltet az is, hogy valakik vandál módon — talán csak szórakozásból, vagy bosszúból levágták már két alkalommal is a telefonvezetékeket. Főleg az Eminescu utca sarkán nincsenek burkolva a kábelek, könnyű hozzáférni, levágni, és a már befejezett munkát kezdenek előlírni.

Arra kérjük a város lakosságát, ha látják azonnal jelentsék a telefonközpontnak vagy a rendőrségnek ezen személyek neveit; kártérítési pert indítunk ellenük. Városunknak is szégyen, hogy egyesek így szórakoznak.

— Az új központ egyben az automataközpont ígértét is jelenti?

— Hát az ígéretet igen. Hogy mikor lesz belőle valami nem tudjuk. Az új helyiségünk szép, tágas, valóban korszerű. Egyelőre még kopár, de csak három hete „lakunk” itt, majd díszítjük, otthonossá tesszük. Ezúttal szeretnénk a lakosság tudomására hozni, hogy szombat, vasárnap is lehet telefontdíjat fizetni, táviratokat is felvesszünk. Az e hónapi „némaság” a májusi számlából ütődik ki.

— Előfordultak-e reklamációk e három hét alatt?

— Voltak, de mindegyiket megértéssel, elnézéssel kezeltük. Ahol tudtunk, segítettünk. Ezúttal is köszönjük a telefontulajdonosok türelmét, megértését és kérjük, hogy ne ránk telefonistákra haragudjanak, nekünk is érdekünk a gyors, civilizált kiszolgálás. Rajtunk nem múlik, a technikusok kell jobban igyekezzenek.

Még annyit a nagyfalusi telefonokról, hogy szó sincs „szeparatizmusról”. Már egy előző lapszámunkban elmondtuk, nincs lehetőség a kábelek kicserélésére. Az új telefonközpont címe: Gábor Áron u. 43., fent az emeleten.

— Köszönjük a beszélgetést.

Kérdezt: Demeter I.

Városi kábeltelevíziós-hálózat létesítési lehetőségei

A múlt havi lapszámunkban megjelent ígéretünk értelmében ismertetjük a kábeltelevíziós hálózatra vonatkozó rendelkezések lényegét és a városunkban létező lehetőségeket egy városi kábeltelevíziós hálózat létesítéséről.

Kábeltelevíziós hálózat építése és működtetése csak előzetes engedély alapján lehetséges. Az engedélyek megszerzésének módját a 48/1992-es Audiovizuális törvény, valamint a 110/1992-es sz. Távközlésügyi Minisztérium utasítása tartalmazza. Az említett rendelkezések szerint szükséges minden olyan berendezés engedélyeztetése, amely házon kívüli nézőket lát el programmal. Családi házak esetén öt ház kapcsolható egy rendszerre háromszáz méteres körzetben. Minden rendszer szerelése csak engedéllyel rendelkező személyzet által vitelezhető ki.

Városunkban megoldható lenne egy városi hálózat kiépítése az Edwina Kft. által. Az elképzelés az, hogy 6-8 televíziós program lenne vehető egyidőben a készülék egyszerű átkapcsolásával és természetesen emellett egy városi televíziós program. Elsősorban a tömbházak környékét csatlakoztatnánk a hálózatra, kibővítve majd az igények szerint a város egész területére.

Az engedélyezési folyamat elindításához szükséges a közösség kérése igénylési aláírással, melyet a városi Polgármesteri Hivatal láttaozásával az Országos Audiovizuális Bizottsághoz kell eljuttatni, ezen szerv engedélyének megszerzéséhez. Megfelelő számú igénylő esetén elindítjuk az engedélyek beszerzését és a hálózat megépítését.

Szűcs Rezső
Az Edwina Kft. vezetője

KÖZLEMÉNYEK

1. A Polgármesteri Hivatal közölte, hogy a Művelődési Ház igazgatói állásának betöltésére írt pályázatok beadási határideje április 23-a. Ezt követően április 28-án a pályázók egy versenyvizsgán vesznek részt, ahol írásban és szóban felelnek a Csíkszeredából érkező kiküldött kérdéseire. Érettségizettek is jelentkezhetnek, hogyha folytattak már kulturális tevékenységet. A versenyvizsgára ajánlott könyvészet a Tanács hirdetőtábláján található.

2. A Mozi terem bérlőinek feltett szándékuk, hogy két hónapon belül tökéletesen rendezzék a termet és környékét. Rengeteg energiájukat emésztí fel a villany bekötése, amit az üzem szokatlan sietséggel levágott. Szeretnének lámpákat felszerelni bent és kint, majd lefesteni a termet. Mozivetítés, színház, diszkó és előadások szervezése fő céljuk. Alkoholárusítástól mentes kávézó lesz az előtérben. A színpad kibővítése után, kb. június elején nyitani szándékoznak. Ügybuzgalmuk figyelemreméltó. Az Alapítványunk nevében kitartást kíván a szerkesztőség!

3. A Vashábor felújításának munkálatai megtorpantak. Rancz L. üzemi igazgató:

„Egy Román-Magyar-Svéd Kft. csíki kirendeltsége szeretné megvásárolni és múzeummá restaurálni az épületet. Erről biztosítana minket az adásvételi szerződésben tett vállalásuk erre vonatkozóan. Addig azonban nem bocsátkozhatunk üzletbe, amíg meg nem ismertük a külföldi partnereket is, le nem mertük a szándékunk komolyságát. Erre május elejéig sor kerül. Elutasítás esetén folytatjuk azt a munkát, amit az Alapítvánnyal és a Tanáccsal közösen elindítottunk az ősszel. Ígérem, hogy pontosan tájékoztatom a szerkesztőséget, és ezáltal a lakosságot a hámmorral kapcsolatos fejleményekről.”

4. A városi vegyeskar a Balaton Vox vegyeskar meghívására április 21-26 között balatonbogláron vendégszerepel. Ezt megelőzően április 18-án a szentegyházi római katolikus templomban lép fel a kórus. Népdal feldolgozások, klasszikus művek, madrigálok és egyházi dalok szerepelnek a repertoárban.

Bara Zsuzsa a Vox Montanus vegyeskar titkára

5. A Gábor Áron Liceumban működő népi egyetem felkészítő tanfolyamokat indít a VIII. osztályt végző tanulók számára, a felvételi tantárgyakból: román nyelvtanból és irodalomból, magyar nyelvtanból és irodalomból, matematikából. Résztvételi díj 1000 lej.

Jelentkezni lehet a liceum titkárságán. A felkészítő órákat május 1-től indítják és szombatonként délelőtt 9-13 óra között tartják. A tanfolyam egy próbafelvétellel zárul. Jelentkezhetnek felvételizni készülő nyolcadikosok, függetlenül attól, hogy hová akarnak felvételizni.

6. Megalakult az unitárius egyházközség, és április elsejétől kinevezett lelkésze is van, Bartha Alpár személyében. Ezen alkalomból április 16-án a kolozsvári Püspökségre mennek (14 személy), ismerkedés céljából.

7. Március utolsó felében megalakult a bányai Caritas. Célja az idős, magányos emberek felkarolása. Hűsvétra sikerült néhány embernek egy kis házikáláccsal megkezelést szerezni.

8. Márciusi újságunkba sajnos két tévedés csúszott be a „Nyugdíjas sarok” c. rovatunkba: 1. Tévesen ez volt: Innen szabadultam 1945-ben, Helyes szöveg: Innen szabadultam 1948-ban. 2. ...menyem és két fiú unokám. Helyes szöveg: menyem és 3 unokám.

9. Örömmel és megelégedéssel vettük tudomásul, hogy Gábor Józsefnél megnyílt egy rokonszenves, vonzó kisbutik, ahol naponta vaskőbányai finom kenyeret vehetünk, ugyanakkor fogyasztani lehet friss sört, likőrt stb. Jó munkát és sok szerencsét kedves Gábor úr!

Bodó G.

10. Eladó egy 11 éves Lada 1200 combi jó állapotban. Érdeklődni a székelyudvarhelyi 15799-es telefonon.

11. Feltámadott halottaiból a Fiat autóbuszunk András László ezermester keze nyomán. A tönkrement tengelykapcsoló nyomótárcsáját újtották fel. Öreg buszunk két új gumival is ékeskedik, melynek vásárlására a református egyház adott kölcsönt. Köszönjük!

Nyugdíjas sarok Portrészorozat — 3

Kedves nyugdíjas barátaink, kedves olvasók. Ezúttal egy nyugdíjas óvónénit mutatunk be, aki önzetlen, meleg szeretettel sokat tett a szentegyházi jövő nemzedékért, a kicsi székelyekért a 2-es óvodában 26 év alatt. Értékes pedagógusa volt helységünknek, aki nagy hozzáértéssel tanította, nevelte gyermekeinket, unokáinkat.

Szőcs Margitkával beszélgetek, aki évek óta ágyhoz van kötve, de azért nagyon kedvesen, szinte mosolyogva felelget a feltett kérdésekre.

B.G.: — *Kedves Margitka, lenne szíves röviden elmondani nekünk, hol született, hogyan került hozzánk a „felvidék”-re?*

Sz.M.: — 1933-ban születtem Brassó megye Halmágy nevű községében, földműves család gyermekeként. Hároméves voltam, amikor édesapám meghalt. A hét elemi osztályt szülőfalumban végeztem. Azután egy évet Brassóban jártam középiskolában, innen kerültem az óvónőképzőbe, amelyik akkor még magyar nyelvű volt. 1954-ben végeztem, Kápolnás faluba helyeztek ki óvónőnek. Közben férjhez mentem a Néptanács akkori könyvelőjéhez. 1959-ben áthelyeztek Szentegyházára, itt tanítottam 26 évet és innen mentem betegnyugdíjba. Ez idő alatt sorban egymás után tizennégy kollégánót tanított velem és kb. 1400-1500 gyermeket tanítottam. Hát, ennyi volna dióhéjban.

B.G.: — *Kedves óvónéni mi okozhatta betegségét? Úgy tudjuk sok mindent megpróbált gyógyulása érdekében.*

Sz.M.: — 1954-ben nagy tél volt. Hatalmas hóviharban Sárkányról elindultunk két osztálytársammal az állomásra. Cipeltük bőröndjeinket hat km-en át. A viharos szél majd leszedte nagykabátomat, akkor fagyott meg a térdem, amely hónapokig fagyos volt. 1985-ben kénytelen voltam betegnyugdíjba menni, s azóta betegségem annyira elharapózott, hogy kezdetben botra szorultam, míg aztán végleg ágyba kerültem. Megpróbáltam gyógyulásomat minden hazai gyógyfürdőn Herkules, Szováta, Vásárhely stb. aztán Magyarországon is. Szerencsémre, van hál' Istennek egy megértő, drága jó férjem tele türelemmel, őszinte szeretettel. Panasz nélkül gondolnak az itthon levő 19 éves fiammal és Margitka lányommal, aki férjnél van és tanítónő felszegenben. A nagy fiam Szászrégenben dolgozik, nő, van egy kislány unokám, itthon két fiú. A betegségem leszámítva boldog család vagyunk. Tűröm sorsomat keresztényi belenyugvással. Hátha mégis jobban lennék?

B.G.: — *Kedves óvónéni, köszönjük az interjúját, szívünkkel kívánjuk a felgyógyulását.*

Lejegyezte: Bodó Gáspár

Logika

A márciusi lapszámban megjelent szó-kombinációs megfejtés: **Esztergomba**

A 31 beküldött helyes válasz közül sorsoltunk. Egy olasz származású, szép, kékszemű, hajásbaba tulajdonosa Ambrus Orsolya (Eminescu 14A/8.) VI. osztályos tanuló lett.

Ki a gyilkos?

Joe Smith békésen szendergett az ágyában. Álmaiból egy lövés riasztotta fel. Azonnal kirohant a házból, melynek ajtója előtt friss sebből vérző, halott embert talált. A gyilkos elűnt, nem látta, csak a rohanó léptek távolodó dobogását hallotta. Figyelmesen megnézte a halottat. Abban a pillanatban rájött, hogy ki a halott és ki a gyilkos. Akár bizonyítani is tudta volna. Honnan tudta?

A leglogikusabb magyarázatért 500 lej jutalom jár!

Szerkesztők
Haáz Sándor
Szabó Klára
Nagy Eszter
Fejléc, grafika:
Bodó Levente
Tamási Árpád

Fotó: Burus Tibor
Szerkesztőség
Városi Könyvtár
Republicii 24.
RO 4154 Vlahita
Készült az
Infopress-nél
Ez nem ár,
25 lej *habár a lap előállítására*
az Alapítványra vár.